

Tematem dysertacji doktorskiej są różne metody badawcze w odniesieniu do przestrzeni publicznej, półprywatnej i prywatnej oraz rola i metoda sztuki w analizie przestrzeni. Autorka dowodzi, że próba poznania przestrzeni prywatnej metodami socjologicznymi jest skazana na fiasko, ponieważ sam proces badawczy zmienia charakter badanego przedmiotu. Konieczna jest perspektywa osobista, perspektywa jednostki, oraz perspektywa wielu zmysłów. Narzędzia, którymi dysponuje artysta, są w tym przypadku wyjątkowo adekwatne. Autorka prezentuje teorie z zakresu socjologii i psychologii architektury (E.D. Hall, Y. Tuan, G. Bachelard, J. Pallasmaa, R. Sennett i in.) oraz rozmaite inicjatywy artystyczne, często krytyczne, ilustrujące i eksplorujące spektrum od architektury kontroli do przestrzeni prywatnych. Omówione zostały dzieła artystów takich jak m.in. G.B. Piranesi, C. Höfer, J. Kozłowski, E. Krasieński, M. Bałka, oraz prace artystyczne samej autorki, w tym praca doktorska *Teren prywatny*.

The doctoral dissertation discusses different methods of *public*, *semi-private* and *private* spaces research, as well as the role and tools of art in the analysis of space. A personal and individual perspective, as well as a multisensual approach is essential for any private space analysis. The sociological research itself seems to influence and change the subject matter, and therefore is not suitable. The cognitive instruments of art are particularly adequate. The sociological theories and the psychology of architecture are discussed (E.D. Hall, Y. Tuan, G. Bachelard, J. Pallasmaa, R. Sennett, and others), as well as various art works that criticise, illustrate and explore the whole spectrum, from the architecture of control to private spaces. Art works of G.B. Piranesi, C. Höfer, J. Kozłowski, E. Krasieński, M. Bałka, and others are analysed, as well as art works of M. Mazur herself, including the *Private space*.